

[Pelle Voigt]

tredjedel af den samlede arbejdsløshed i Danmark til den manglende aktivitet i byggefagene.

SF mener, der er to hovedårsager til, at det forholder sig sådan på disse to områder. Den første er naturligvis den direkte politiske årsag, at regeringen gennemtvinger ganske væsentlige besparelser i forhold til kommunerne og amterne og således tvinger kommuner og amter til at opgive eller udskyde en lang række af deres anlægsarbejder.

Den anden årsag er den generelle økonomiske politik, som regeringen mener vil fremme byggeriet, men som på grund af den fortsatte vækst i arbejdsløsheden, som den selv samme økonomiske politik forårsager, gør flere og flere mere og mere bekymrede og tilbageholdende med hensyn til at sætte sig i udgifter til at anskaffe sig eller bygge nyt.

Den usikkerhed er jo også understreget i den seneste rapport fra det økonomiske råds formandskab, som peger på, at vi i de kommende år vil opleve en støt vækst i arbejdsløsheden. Flere og flere af de mennesker, som skulle være købere, som skulle være marked for en vækst i byggeriet og især i ejerboligbyggeriet, tør i dag simpelt hen ikke sætte sig for de udgifter, som følger med at påbegynde sådanne projekter, fordi det, de har udsigt til, er øget økonomisk tilbagegang og arbejdsløshed.

SF har adskillige gange peget på, at det er nødvendigt at sætte ind med særforanstaltninger i en sådan situation for at få byggeriet i gang igen. Det er ikke ukendt, at vi ikke alene er modstandere af de nedskæringer, som regeringen har gennemført i kvoten for almennyttigt byggeri, men også er af den opfattelse, at en væsentlig forøgelse af det almennyttige byggeri er påkrævet både af hensyn til den boligmangel, der findes, og fordi det generelt vil være en sund økonomisk foranstaltning, da det stadig væk – og det er jo lidt trivielt at skulle gentage det gang efter gang – forholder sig sådan, at man faktisk kan spare arbejdsløshedsunderstøttelse ved at sætte byggeri i gang og få folk i arbejde.

På fuldstændig samme måde forholder det sig med vores tilslutning til de ideer og principper, som er fremkommet i det fælles udspil fra LO og Håndværksrådet, som hr. Knud Damgaard har været inde på her fra talerstolen i dag. Der er mange muligheder

også igennem en øget opretnings- og byfornyelsesindsats for at få beskæftigelse i gang og for, som det f.eks. er tilfældet med forslaget fra LO og Håndværksrådet, faktisk oven i købet at spare penge på statsfinanserne, samtidig med at man sætter beskæftigelse i gang. Men regeringen ønsker af rent ideologiske grunde – formentlig først og fremmest pisket frem af hr. Fogh Rasmussen – ikke at gennemføre sådanne foranstaltninger, fordi det ikke passer til regeringens økonomiske tankegang.

Vi mener, det er afgørende, at der sættes gang i disse områder, at kvoten for almennyttigt byggeri sættes op til 20.000, heraf i hvert fald 3.000 ungdomsboliger. Vi ved og kan læse i ministerens redegørelse, at der ikke er udsigt til, at regeringen ændrer sin politik på dette område, selv om man ved, hvordan det vil gå, selv om man ved, at ulyksalighederne vil fortsætte, og derfor er der vel i virkeligheden for folk, der ønsker gang i byggeriet i Danmark igen for alvor, kun reelt den mulighed at se at komme af med denne regering hurtigst muligt.

Thorndahl (FP):

Boligministerens redegørelse om byggeriets situation har den meget væsentlige kvalitet, at den er letlæst, og det vil jeg gerne sige tak for, specielt sæsonen taget i betragtning. Jeg tror i øvrigt heller ikke, at den indeholder synspunkter og oplysninger, som kommer bag på nogen, for nu at sige det på den måde.

Socialdemokratiet, der beklageligvis har haft regeringsmagten i hovedparten af tiden i de sidste 2–3 årtier, har ofte brugt byggesektoren som økonomisk styringsinstrument, og man kan også sige, at socialdemokratiet har holdt de beskæftigede inden for byggesektoren som gidsler for den økonomiske politik gennem årene. Vi har vel egentlig aldrig oplevet det mere grelt end under boligminister Helge Nielsen i den socialdemokratiske regering fra 1971 til 1973. Stort set uden betænkeligheder, uden medfølelse og uden varsel sendte den socialdemokratiske boligminister meget hurtigt titusinder og atter titusinder inden for byggesektoren ud i arbejdsløshed.

Da den socialdemokratiske styring af samfundsøkonomien, bl.a. gennem styringen af byggeriet, f.eks. gennem regulering af real-